

NYT

2008 #1

Ankestyrelsen

Ankestyrelsen

Titel	Nyt fra Ankestyrelsen Udkommer 4-5 gange om året Redigeret af Karin Rasch (ansvarshavende) og Maria Teresa Raaschou-Jensen
Udgiver	Ankestyrelsen, januar 2008
ISSN nr	0907-9300
Oplag	2.000 eksemplarer. Eftertryk er tilladt med kildeangivelse.
Designkoncept	Kontrapunkt as
Layout og tryk	Schultz Grafisk
Bestilling	Ankestyrelsen Amaliegade 25, 1256 København K Telefon 33 41 12 00, Telefax 33 41 14 00
Hjemmeside	www.ast.dk
E-mail	ast@ast.dk

Eftertryk er tilladt med kildeangivelse

Indhold

Side

- 4 Digitalisering af Ankestyrelsen
- 7 Ankestyrelsen behandlede i 2006 14.621 klager fra Arbejdsskadestyrelsen
- 11 Første landsdækkende undersøgelse af effekten af lovændringen om forebyggende hjemmebesøg hos ældre
- 15 Første undersøgelse af kommunernes brug af Ankestyrelsens praksisundersøgelser
- 19 Praksisundersøgelse om førtidspension til personer med en psykisk lidelse
- 22 Praksisundersøgelse om hjælpemidler og forbrugsgoder
- 25 Praksisundersøgelse om praktisk, pædagogisk eller anden støtte i hjemmet
- 28 Praksisundersøgelse om revalidering

Digitalisering af Ankestyrelsen

Fuldmægtig og projektkoordinator Martin Jørgensen, Ankestyrelsen

Telefonen afløste samtalen face to face.

E-mailen afløste postkortet.

Fjernsynet afløste teateret.

Vil digitalisering afløse papiret....??

Ankestyrelsen er inde i en rivende udvikling. Digitaliseringen af den offentlige sektor er i højsædet og Ankestyrelsen følger flot med. Inden for de nærmeste år vil Ankestyrelsen blive digitaliseret – såvel internt som eksternt i forhold til vores samarbejdspartnere. Læs mere nedenfor om udfordringerne ved at skulle digitalisere Ankestyrelsen, vores nuværende praksis vedrørende digitaliseringen samt vores forventninger til 2008.

Udfordringer

Ankestyrelsen har, som øverste klageinstans på velfærdsområdet, en meget stor berøringsflade. Vi træffer afgørelser i ca. 20.000 klagesager hvert år og fastlægger praksis på landsplan ved blandt andet at offentliggøre vores principielle afgørelser. Desuden udarbejder vi undersøgelser og statistikker om udviklingen på vores lovområder til ministerier, politikere, kommuner og offentligheden. Vi anvender derved vores samlede viden til at sikre et helhedsorienteret perspektiv på velfærdsområdet.

Tilgangen af arbejdsopgaver i Ankestyrelsen er de seneste år steget markant. Derudover er styrelsens arbejdsområder i Ankestyrelsen udvidet, blandt andet med oprettelsen af Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg. Denne udvikling har resulteret i en personlemæssig forøgelse. I dag er der næsten 300 ansatte i Ankestyrelsen. Det er derfor en stor udfordring, at sikre en god og hensigtsmæssig overgang til digitalisering af sagsbehandlingen internt i Ankestyrelsen.

Ankestyrelsen står også eksternt med en stor udfordring i forbindelse med digitaliseringen, da vi på sigt skal kunne behandle dokumenter digitalt fra alle vores underinstanser, samarbejdspartnere samt fra borgere. Ankestyrelsen er ligeledes en tung organisation rent papirmæssigt, så en digitalisering af arbejdsprocesserne, såvel internt som eksternt, er mere omfattende end bare at "sætte strøm til".

Digitaliseringen af Ankestyrelsen er en viderebygning af e-Dag aftalen. E-Dag er en aftale, der er indgået mellem regeringen, regionerne og kommunerne.

Den 1. september 2003 var e-Dag. Fra denne dag fik alle offentlige myndigheder ret til at sende og modtage digitalt til og fra andre offentlige myndigheder. Målet var, at digital kommunikation skulle blive hovedreglen, når offentlige myndigheder kommunikerer med hinanden.

Den 1. februar 2005 var e-Dag2. Fra denne dag tog offentlige myndigheder det næste skridt i sikker digital kommunikation. Fra denne dag kunne også personfølsomme og fortrolige oplysninger sendes med sikker e-post.

Ankestyrelsen følger de retningslinjer der er i e-Dag aftalerne og opfylder de opstillede betingelser.

Formålet med digitalisering af Ankestyrelsen, er at digitalisere sagsbehandlings-workflowet i Ankestyrelsen fra start til slut, forøge den generelle effektivitet i sagsbehandlingen samt forbedre styrelsens elektroniske kommunikation med alle samarbejdspartnere.

Nuværende praksis vedrørende digital/elektronisk sagsbehandling

Ankestyrelsen benytter allerede på nuværende tidspunkt digitalisering/elektronisk behandling i forbindelse med diverse eksterne arbejdsopgaver, blandt andet i forbindelse med anvendelse af lægekonsulenter og ved fremsendelse af udvalgte afgørelser i afviste princip-sager.

Pr. 1. september 2007 blev Ankestyrelsens eksterne konsulenter på arbejdsskadeområdet i stand til, at arbejde med bestemte typer af sager digitalt. Konsulenterne modtager akter elektronisk og svarer via en sikker forbindelse i de pågældende sager. Det er på sigt idéen, at konsulenterne automatisk skal kunne logge på vores datasystemer og kunne arbejde direkte i vores sagsbehandlingsprogram fra en ekstern computer.

Ankestyrelsen sender endvidere, via sikker e-mail, kopi af afgørelser i udvalgte afviste p-sager til de fleste kommuner i landet. Ankestyrelsen er i forbindelse med digital korrespondance med landets kommuner afhængig af kommunernes interne muligheder for at kunne modtage digitale dokumenter.

Det er endvidere muligt for eksterne samarbejdspartnere, at sende sikker/krypteret e-mails til vores hovedpostkasse ast@ast.dk.

Det fremgår af persondatalovens § 41, at den dataansvarlige, herunder databehandleren skal sørge for, at oplysninger, der fremsendes over internettet, ikke kommer til uvedkommendes kendskab, misbruges eller i øvrigt behandles i strid med loven.

En e-mail, der indeholder fortrolige eller personfølsomme oplysninger, og som sendes til Ankestyrelsen fra underinstanser og samarbejdspartnere, skal derfor krypteres (dvs. kodes, så den ikke umiddelbart kan læses af uvedkommende).

Fortrolige eller personfølsomme oplysninger i en e-mail, kan for eksempel være, hvis e-mailen indeholder personnummer og/eller oplysninger om helbredsmæssige, sociale eller økonomiske forhold. Er der tale om personfølsomme oplysninger skal disse fremsendes via en sikker/krypteret e-mailadresse.

Forventninger til 2008

I starten af januar 2008 er det hensigten, at der skal opsættes et testmiljø for sagsbehandlere, hvor forskellige former for digital sagsbehandling vil blive afprøvet og testet. Det forventes, at sagsbehandlerne internt i Ankestyrelsen i løbet af 2008 helt eller delvist vil gå over til digital sagsbehandling.

Det er digitaliseringsprojektets formodning, at Ankestyrelsen i løbet af foråret 2008 vil kunne begynde at modtage sager elektronisk fra Arbejdsskadestyrelsen. Herefter vil Ankestyrelsen arbejde hen imod, at kunne modtage sager elektronisk fra Arbejdsdirektoratet samt andre samarbejdspartnere.

Med hensyn til digital modtagelse af sager og dokumenter fra samtlige vores underinstanser og samarbejdspartnere, herunder landets kommuner, er det hensigten, at dette i løbet af 2008 og 2009 vil blive mere udbredt.

Der vil altid fremover kunne sendes dokumenter til Ankestyrelsen i ikke-elektronisk form. Disse dokumenter vil, som hovedregel, blive skannet og herefter behandlet elektronisk.

Ankestyrelsen

behandlede i 2006 14.621 klager fra Arbejdsskadestyrelsen

Fuldmægtig Mette de Bang, Ankestyrelsen

Ankestyrelsen behandlede i 2006 14.621 klager over afgørelser om arbejdsskader afgjort i Arbejdsskadestyrelsen. 22 pct. af de ankede arbejdsskadesager blev omgjort. I 10 pct. af sagerne blev afgørelsen ændret og i 12 pct. af sagerne blev afgørelsen hjemvist til fornyet behandling og afgørelse i Arbejdsskadestyrelsen.

Første statistik om klager

Det er første gang Ankestyrelsen udgiver en statistik over sin behandling af klagesager på arbejdsskadeområdet. Statistikken stiller blandt andet skarpt på antallet af afgjorte ankede arbejdsskadesager fordelt på brancher, art, hvem der klager, og hvad der klages over. Tallene vil snart være tilgængelige for alle som en del af Ankestyrelsens dataportal.

En arbejdsskadesag er enten en arbejdsulykke, der sker pludseligt eller en erhvervs sygdom, der er opstået over en længere periode.¹

Sagsbehandlingstiden falder

Som et resultat af en stigende sagsbehandlingstid, har Ankestyrelsen siden 2006 visiteret indkomne sager i forhold til kompleksitet inden de sendes videre til sagsbehandlerkontorerne. Resultatet var en nedbringelse af sagsbehandlingstiden fra 6,4 måneder i 2005 til 5,7 måneder i 2006 for alle afsluttede arbejdsskadesager, og dermed 0,7 måneder kortere end året før. Alt imens er antallet af afgørelser steget med 10 pct.

I 2006 tog det under to måneder at afslutte behandlingen af 27 pct. af sagerne. 55 pct. blev afsluttet inden for et halvt år. 5 pct. af sagerne svarende til 812 sager tog over et år at behandle.

Flest afgørelser om erstatning eller godtgørelse omgøres

Klager der vedrører erstatning eller godtgørelse blev i 2006 omgjort i 1/3 af sagerne, mens det kun var tilfældet i hver 8. sag om anerkendelse eller anmodning om genoptagelse.

¹ Ved erhvervs sygdomme og arbejdsulykker skal det præciseres, at klagerne både omfatter sager, hvor der ankes over afslag på anerkendelse og sager, hvor skaden eller sygdommen er anerkendt, og hvor der ankes over for eksempel erstatningsspørgsmålet.

Tabel 1 Omgørelsesprocenten fordelt efter hvad der klages over, 2006

	Afgørelser om anerkendelse	Afgørelser om erstatning/ godtgørelse	Afgørelser om genoptagelse	Andet ¹	I alt
Stadfæstede	88	69	88	80	78
Omgjorte	12	31	12	20	22
Heraf: Ændrede	3	16	3	4	10
Hjemviste	9	15	9	16	12
I alt procent	100	100	100	100	100
Antal afgørelser	4.685	6.871	1.566	724	13.846

Noter: Tallene er eksklusive kontormæssige afgørelser.

1) I kategorien Andet indgår afgørelser om dispensation fra anmeldelsesfrist med henholdsvis 625 og 566 afgørelser i de to år.

Arbejdsskadereformen fra 2004 har medført lempeligere krav til anerkendelse af arbejdsulykker og erhvervssygdomme, og dermed medført flere anerkendelser i Arbejdsskadestyrelsen. Dette kan være med til at forklare, hvorfor der er flest afgørelser om erstatning eller godtgørelse, som efterfølgende blev anket til Ankestyrelsen.

Omgørelsesprocenten var størst for afgørelser om arbejdsulykker, hvor 28 pct. blev omgjort. Sammenlignet blev 12 pct. af afgørelserne om erhvervssygdomme omgjort.

Tabel 2 Omgørelsesprocenten fordelt på arbejdsulykker og erhvervssygdomme, 2006

	Arbejdsulykker	Erhvervssygdomme	Uoplyst sagsgruppe	I alt
Stadfæstede	74	88	75	78
Omgjorte	28	12	27	22
Heraf: Ændrede	14	4	8	10
Hjemviste	14	8	17	12
I alt procent	100	100	100	100
Antal afgørelser	8.235	4.812	799 ¹	13.846

Noter: Tallene er eksklusive kontormæssige afgørelser 1) Heraf er 6 uoplyst vedrørende afgørelse.

Flest ankesager fra mænd i fremstillingsindustrien

Den typiske klagesag vedrører midaldrende mænd, der har været udsat for en arbejdsulykke i fremstillingsindustrien. Herefter fulgte arbejdsskader inden for bygge- og anlægsvirksomhed. Tilsammen udgjorde disse to brancher 50 pct. af de ankede afgørelser. For kvindernes vedkommende var det sundheds- og velfærdsinstitutioner efterfulgt af fremstillingsvirksomhed og offentlig administration etc.

Fremstillingsindustrien er desuden den branche, hvor der registreres flest afgørelser om erhvervssygdomme. Det er derfor også inden for fremstillingsindustrien, at Ankestyrelsen modtager flest klager om afgørelser i erhvervssygdomme.

Sundheds- og velfærdsinstitutioner var ligeledes en branche, hvorfra Ankestyrelsen modtog en stor andel klager. Størst var andelen af arbejdsulykker, idet hver femte afgørelse om en arbejdsulykke, som Ankestyrelsen modtog, var forårsaget i sundheds- og velfærdsinstitutioner. Det største antal ankede såvel som afgjorte sager fandtes således inden for brancherne fremstillingsindustri og sundheds- og velfærdsinstitutioner.

Forstrækninger forårsager flest arbejdsulykker

Henholdsvis 55 pct. af de afgjorte sager i Arbejdsskadestyrelsen og 62 pct. af de ankede afgørelser om arbejdsulykker vedrørte forstrækning med mere. Sammen med brud var forstrækning med mere således de skadesarter, som udgjorde den største gruppe af arbejdsulykkessagerne, der blev anket.

Diagnosen for ankede erhvervssygdomme var i 64 pct. af tilfældene sygdomme i bevægeapparatet. I 11 pct. af tilfældene psykiske sygdomme. Til sammenligning udgjorde sygdomme i bevægeapparatet 51 pct. og psykiske sygdomme 17 pct. af erhvervssygdomssagerne afgjort i Arbejdsskadestyrelsen.

Johns tur gennem klagesystemet.

John Pedersen, 54 år og 3Fér, fra Hurup i Thy.

Falder på et vådt gulv, mens han bærer en tung kasse på den vinduesfabrik, hvor han arbejder. Forstrækker sit håndled og kan ikke løfte mere end 5 kilo ad gangen.

3F anmelder skaden og søger om godtgørelse for varigt mén og erstatning for tab af erhvervsevne for John Pedersen.

Arbejdsskadestyrelsen anerkender, at John Pedersens ledsmerter er en følge af faldet på fabrikken, men ikke, at den har givet ham varige mén eller tab af erhvervsevne.

John Pedersen anker Arbejdsskadestyrelsens afgørelse til Ankestyrelsen.

Ankestyrelsen giver delvist medhold i klagen og afgør, at John Pedersen skal have en godtgørelse for varigt mén på 5 pct., da han har lette smerter og let nedsat bevægelighed. Ankestyrelsen tiltræder samtidigt Arbejdsskadestyrelsens afgørelse om, at der ikke er grundlag for erstatning for tab af erhvervsevne, da John har kunnet genoptage sit arbejde til sin normale løn.

Det forsikringsselskab, hvor hans arbejdsgiver har tegnet arbejdsskadeforsikring, udbetaler pengene til John Pedersen.

Fiktiv person og sag

Første landsdækkende undersøgelse af effekten af lovændringen om forebyggende hjemmebesøg hos ældre

Fuldmægtig Mette de Bang og fuldmægtig Samuel Nielsen, Ankestyrelsen

Efter anmodning fra Velfærdsministeriet har Ankestyrelsen foretaget en undersøgelse af kommunernes implementering af lov om forebyggende hjemmebesøg til ældre m.v.

Undersøgelsen afdækker i hvilket omfang, kommunerne benytter sig af muligheden for at undtage den gruppe af ældre, der allerede modtager både personlig og praktisk hjælp efter § 71 i lov om social service, fra ordningen om forebyggende hjemmebesøg.

Med lovændringen har kommunerne fået større mulighed for at målrette den forebyggende indsats til den gruppe af ældre, hvor effekten erfaringsmæssigt er størst. Derudover skal lovændringen medvirke til at målrette den forebyggende og sundhedsfremmende indsats i kommunen, så indsatsen bedre kan tilrettelægges efter lokale behov og øvrige tiltag på forebyggelsesområdet.

Undersøgelsen er gennemført som en landsdækkende spørgeskemaundersøgelse og er suppleret med interview med kommunale mellemledere i 5 kommuner.

Hovedresultater

Flertallet af kommuner bruger lovændringen

Syv ud af ti kommuner tilbyder, som følge af lovændringen, ikke forebyggende hjemmebesøg til ældre over 75 år, der både modtager personlig og praktisk hjælp.

Hjemmebesøgene udføres af personale med sundhedsfaglig baggrund

De forebyggende hjemmebesøg udføres primært af personale med en sundhedsfaglig baggrund, hvilket blandt andet vil sige sygeplejersker og ergoterapeuter. Alle kommuner benytter efteruddannelse og kursustilbud som redskaber til løbende at opkvalificere medarbejderne.

Kommunalreformen – mere fokus på sundhed og forebyggelse

Med gennemførelsen af kommunalreformen i 2007 har kommunerne overtaget en række nye sundhedsopgaver. Det har i flere kommuner medført en ny administrativ organisering af de forebyggende hjemmebesøg, hvor ordningen mange steder er lagt sammen med kommunernes sundhedsmæssige og forebyggende arbejde.

Øget dokumentation og kvalitetssikring

Siden 2002 har et stigende antal kommuner fastsat servicemål og kvalitetsstandarder for de forebyggende hjemmebesøg.

Parallelt med målsætninger og kvalitetsstandarder, dokumenterer 3/4 af kommunerne systematisk oplysninger og viden i forbindelse med hjemmebesøgene. Derimod er det kun 1/3 af kommunerne, der dokumenterer effekten af ordningen.

Øvrige resultater

'Syndsforladelse'

For kommunerne har lovændringen fungeret som en slags 'syndsforladelse' for det, de gjorde i forvejen. Det vil sige, at en del af kommunerne allerede før lovændringen valgte at undtage ældre fra ordningen, der i forvejen modtog massiv personlig og praktisk hjælp:

"Man kan sige at man pludselig fik syndsforladelse for det vi gjorde i forvejen."

"Vi forklarede folk, at når der i forvejen kom nogen fra kommunen, så kom vi ikke. Vi vidste godt, at det ikke var lovligt, og det vidste politikerne også. Vi blev lovlige – andet har det ikke betydet."

Behov for individuel vurdering

Kommunalbestyrelsen kan vælge at undtage alle ældre fra ordningen, der modtager både personlig og praktisk hjælp. Nogle kommuner har en særlig praksis for ikke at overse ældre, som modtager både personlig og praktisk hjælp, men som også kunne have gavn af forebyggende hjemmebesøg:

"I starten var vi kede af, at alle blev skåret over en kam. Personlig og praktisk hjælp er mange ting eksempelvis en støttestrømpe, og rengøring hver fjortende dag eller et ugentligt bad. Der er forskel på at være lovmedholdelig og vælge den nemmeste løsning og altså fraskrive den gruppe af ældre, der får både personlig og praktisk hjælp, men det er jo en politisk beslutning."

"Vi har fire moduler, som de ældre, der har behov for personlig og praktisk hjælp, kan blive visiteret til. Det vil sige, at vi laver en konkret vurdering af den ældres behov, og herefter beslutter, om de skal til- eller fravælges forebyggende hjemmebesøg. Hermed undgår vi, at skære alle over en kam, og at der er ældre, der bliver overset. De ældre,

der får lidt hjælp udgør jo en risikogruppe, og det er jo der, vi skal ind og forebygge, og hvor der muligvis er en gevinst at indsamle med eksempelvis fysisk træning.”

Forbedret image

Med kommunalreformen har de forebyggende hjemmebesøg fået et bedre image. Tidligere blev de forebyggende medarbejdere betragtet som besøgsvenner og det var ikke usædvanligt, at hjemmebesøgene blev opfattet som noget, der skulle gøres på grund af lovgivningen. Hjemmebesøgene har stået i skyggen af det øvrige ældreområde, herunder især personlig og praktisk hjælp:

”Det er ikke en ny rolle, men man kan sige, at de forebyggende medarbejdere nu får lov til at spille deres rolle fuldt ud i modsætning til før, hvor de fik lov at gøre deres arbejde, men helst i mindste mål, og ellers var der ikke interesse for outputtet. Nu har vi en forventning om, at vi i højere grad kan bruge de erfaringer, som vi har gjort os gennem årene”.

Udvikling og forbedring af hjemmebesøgene

Den indsamlede dokumentation bruges dels til at kvalitetssikre og udvikle hjemmebesøgene, dels til at sætte den politiske dagsorden. Kommunalreformen betyder, at kommuner i højere grad systematiserer og ensretter de forebyggende hjemmebesøg:

”Vores ældrekonsulenter har et spørgeskema med forskellige fokusområder. På baggrund af svarene kan vi finde frem til vores fremtidige fokusområder. Sidste år fokuserede vi på faldulykker og ensomhed. Ensomhed var ikke så udbredt, som vi troede, mens faldulykker er et problem.”

Best practise – eksempel på styrkelse af hjemmebesøgene

Flere af de interviewede kommuner arbejder målrettet med at forbedre kvaliteten i de forebyggende hjemmebesøg. Følgende områder fremhæves:

Løbende vidensudveksling:

Det er en nødvendighed, at der løbende sker en vidensudveksling de forebyggende medarbejdere og ledelsen i mellem for at løse problemer og få idéer til nye initiativer til gavn for de ældre.

God kontakt til den ældre:

Det er vigtigt med god kontakt til den ældre. Eksempelvis sendes der altid brev med dato, som den ældre skal reagere på. Ældre, der ikke reagerer på brevet, kontaktes personligt.

Kontinuitet:

Det skaber glæde hos de ældre, at det er den samme medarbejder, der kommer hver gang. Og tryghed at der er en fast kontaktperson i kommunen.

Strukturerede samtaler:

Brug af interviewguide og en særlig samtaleteknik anvendes under besøget. Hermed kommer den ældre selv til orde, samtidig med at der sker en opfølgning på konkrete fokusområder.

Nøje vurdering af den ældres behov:

For enkelte kommuner er det et problem, at kommunalbestyrelsen kan vælge at unddrage alle ældre, der modtager både personlig og praktisk hjælp. Derfor bør der ske en individuel vurdering af den ældres behov for forebyggende hjemmebesøg.

Hele undersøgelsen kan læses på www.ast.dk under analyser.

Første undersøgelse af kommunernes brug af Ankestyrelsens praksisundersøgelser

Fuldmægtig Mette de Bang og fuldmægtig Samuel Nielsen, Ankestyrelsen

Siden den 1. januar 2006 skal Ankestyrelsens praksisundersøgelser behandles på et møde i kommunalbestyrelsen. Det skal styrke borgernes retssikkerhed.

Som opfølgning på ovenstående lovbestemmelse har Ankestyrelsen valgt at gennemføre en undersøgelse, der afdækker kommunernes håndtering af pligten til at behandle praksisundersøgelserne samt kommunernes udbytte af praksisundersøgelserne.

Undersøgelsen er baseret på en spørgeskemaundersøgelse blandt de kommuner, der deltog i en eller flere praksisundersøgelser i 2006. Derudover er der gennemført interview med 7 kommunale ledere.

Mere pressestrategi i det daglige arbejde

I 2007 har Ankestyrelsen, de sociale nævn og beskæftigelsesankenævnene haft særlig fokus på praksisundersøgelseernes gennemslagskraft. Større gennemslagskraft var derfor på dagsorden, da sekretariaterne for de sociale nævn og beskæftigelsesankenævnene holdt deres halvårsmøder med Ankestyrelsen, og senest, da der i november 2007 blev afholdt det årlige direktørmøde.

Til direktørmødet var kommunikationsrådgiver Per Rystrøm inviteret til at holde et oplæg om kommunikation, som ansporede alle til at tænke mere pressestrategi i det daglige arbejde.

Hovedresultater

Kommunerne har udbytte af praksisundersøgelserne

3/4 af besvarelserne viser, at praksisundersøgelserne har givet anledning til forbedringer i sagsbehandlingen.

Praksisundersøgelserne fungerer som en katalysator i forhold til at tage initiativ til at anskue praksis i sagsbehandlingen fra en mere kritisk vinkel, og hermed rette op på eventuelle fejl og mangler. Oftest er der tale om forhold, som kommunerne ikke er uvidende om, men som det kan være vanskeligt at få øje på og gøre noget ved i en travl hverdag:

"Praksisundersøgelserne skærer nogle ting ud i pap, som vi godt ved i forvejen, men på den anden side giver de jo anledning til, at vi drøfter sagerne og gør noget ved fejlene".

“Det giver åbenhed over for hvad vi gør, men det giver også en cadeau til sagsbehandlerne, at de gør et stykke arbejde, som i langt de fleste tilfælde godt kan tåle, at blive kigget efter – altså en generel åbenhed i det kommunale system i stedet for, at vi sidder og lukker os inde”.

Praksisundersøgelserne giver læring og indsigt på flere niveauer

For sagsbehandlerne betyder praksisundersøgelserne

- Øget og styrket faglighed
- Korrekt sagsbehandling

For Ledelsen betyder praksisundersøgelserne

- Fokus på fejl og mangler
- Talerør til politikerne

For politikerne betyder praksisundersøgelserne

- Orientering om arbejdet i forvaltningen
- Sikring af borgernes retssikkerhed

Praksisundersøgelserne er godt formidlet

I ni ud af ti besvarelser udtrykker kommunerne tilfredshed med praksisundersøgelserne og den måde, hvorpå de er formidlet på.

Samlet set giver kommunerne udtryk for, at praksisundersøgelserne er formidlet på en saglig, nøgtern og let tilgængelig måde, som henvender sig til både sagsbehandlere, mellemledere og ledere mfl.

“Det er godt, at praksisundersøgelsen er delt op i forskellige afsnit, så man rimeligt hurtigt kan sætte sig ind i hvad formålet er, og hvad resultaterne er uden at skulle bladre om i det statistiske materiale. Det er de færreste folk, der arbejder i en socialforvaltning, der har tid til at læse det hele. Det er kun hvis de er specielt interesseret. Jeg synes specielt godt om anbefalingerne, og den måde de er formidlet på i starten af rapporten og på et let tilgængeligt sprog”.

Deltagelse i en praksisundersøgelse giver et øjebliksbillede af praksis

Deltagelsen i en praksisundersøgelse opleves i flere kommuner som en selvrefleksion i forhold til, hvordan sagsbehandlingen foregår. Samtidig oplever kommunerne, at det kan være både tidskrævende og økonomisk belastende at deltage i en praksisundersøgelse:

"Jeg tror, at nogle af sagsbehandlerne følte, at de kom til eksamen og vi vidste jo også, at vi efterfølgende kom i fokus, når praksisundersøgelsen var færdig. Det var ikke alene sagsbehandlerne, men også ledelsen og pensionsudvalget. Omvendt har det sat en faglig proces i gang, som betyder, at vi oftere fordyber os i nogle ting, som vi måske ellers ville springe let over".

Halvdelen af praksisundersøgelserne er blevet behandlet

I halvdelen af besvarelsenerne fremgår det, at kommunerne har behandlet praksisundersøgelsen på et kommunalbestyrelsesmøde. Praksisundersøgelserne fremlægges hovedsageligt til generel orientering uden drøftelse på et møde i kommunalbestyrelsen. Inden behandling på et kommunalbestyrelsesmøde er praksisundersøgelsen typisk blevet bearbejdet i en forvaltning og siden i et relevant fagudvalg.

"Implementeringen af anbefalingerne i praksisundersøgelsen sker både oven fra og nede fra. Konkret indebærer dette, at en sagsbehandler deltager på temamøder med ledelsen og er med til at finde ud af, hvordan eventuelle ændringer i sagsbehandlingen skal være, så de bedst muligt kan gennemføres på sagsbehandlerniveau. Den pågældende sagsbehandler får også til opgave, at fortælle de andre sagsbehandlere i afdelingen, at nu skal sagsbehandlingen ændres, og det er også den person, som de øvrige sagsbehandlere i dagligdagen kan henvende sig til, hvis der er behov for at drøfte ændringerne."

Lovgivningen er primær årsag til behandling af praksisundersøgelserne

Det der primært motiverer kommunerne til at behandle praksisundersøgelserne på et kommunalbestyrelsesmøde, er retssikkerhedslovens § 79a. Dernæst har det betydning, at praksisundersøgelsen er relevant og aktuel samt giver gode råd og vejledning:

"Man kan sige, at det er godt at praksisundersøgelsen skal behandles politisk, fordi det får os til at reflektere – altså stå lidt til regnskab over for de øverste ledere. Man bliver tvunget til at overveje hvad praksisundersøgelsen betyder, og hvilke ændringer der eventuelt kan komme på tale".

Øvrige resultater

Hvorfor bruge en praksisundersøgelse?

- Det sikrer borgernes retssikkerhed ved at opkvalificere sagsbehandlingen
- Det forbedrer sagsbehandlingen at bruge relevante og aktuelle anbefalinger i praksisundersøgelsen
- Det giver selvrefleksion i forhold til praksis i sagsbehandlingen hos sagsbehandlere, teamledere, ledere og politikere
- Den indeholder gode råd og vejledning til hvordan lovgivningen på et bestemt fagområde bør fortolkes
- Det er en rettesnor for ensartet sagsbehandling i forbindelse med kommunalreformen og sammenlægningen af flere kommuner

Kommunernes ønsker til forbedringer

- **Tidsperspektiv**

Kommunerne oplever det som et tidspres at deltage i praksisundersøgelserne og efterlyser derfor, at Ankestyrelsen adviserer kommunerne i god tid med planlagte praksisundersøgelser.

- **Dialogmøder**

Kommunerne er positivt indstillet over for dialogmøder med Ankestyrelsen og ville sige ja til at deltage, hvis de fik tilbuddet.

- **Læs light udgave**

Foruden dialogmøderne foreslås det, at Ankestyrelsen udarbejder en såkaldt læs light udgave af praksisundersøgelsen forbeholdt sagsbehandlere.

Hele undersøgelsen kan læses på www.ast.dk under analyser.

Praksisundersøgelse om førtidspension til personer med en psykisk lidelse

Souschef Kirsten Borum og specialkonsulent Britta Maar, Ankestyrelsen

Ankestyrelsen har gennemført en praksisundersøgelse om førtidspension til personer med psykisk sygdom i perioden fra juni til september 2007.

Praksisundersøgelsen er en udløber af [Redegørelse om udviklingen på førtidspensionsområdet og det rummelige arbejdsmarked](#), som Folketinget har modtaget i maj 2007. Undersøgelsen er iværksat efter anmodning fra Socialministeriet (nu Velfærdsministeriet) blandt andet på baggrund af en konstateret stigning i perioden fra 1998 til 2005 på 300 pct. i bevilling af førtidspension til personer, som lider af en nervøs eller stressrelateret tilstand.

Fokus for denne praksisundersøgelse har været, hvorvidt bevilling af førtidspension til personer med en psykisk lidelse er foretaget i overensstemmelse med pensionsloven og praksis.

Udover den juridiske vurdering af sagerne, er Ankestyrelsens lægekonsulenter inddraget med henblik på at få belyst de lægelige aspekter i sagerne, herunder hvordan og i hvilket omfang de helbredsmæssige forhold varigt begrænser ansøgers funktionsevne.

Ankestyrelsens vurdering af sagerne

Ankestyrelsen har vurderet i alt 50 sager, hvor kommunerne har bevilget førtidspension til personer med en psykisk lidelse, jf. lov om social pension. I knap 1/3 af sagerne var der ikke tilstrækkeligt grundlag for pension.

Sagerne omhandler primært personer, der ikke har opnået fast tilknytning til arbejdsmarkedet. I hovedparten af sagerne har borgerne forskellige psykiatriske diagnoser og har været gennem flere kortere eller længere behandlingsforløb. Kun i et lille antal af de undersøgte sager har borgeren tillige en somatisk lidelse. Der er generelt tale om særdeles komplekse sager.

I Ankestyrelsens praksisundersøgelse fra 2006 på førtidspensionsområdet fandt Ankestyrelsen, at der i knap 1/4 af sagerne ikke var tilstrækkeligt grundlag for bevilling af pension.

Ankestyrelsen har således været uenig i flere sager ved den foreliggende undersøgelse, der alene omfatter personer med psykiske lidelser. Praksisundersøgelsen fra 2006 var af generel karakter og omhandlede 147 sager, der var udvalgt tilfældigt og uden hensyn til diagnose.

Undersøgelsens hovedresultater:

- I 35 sager var der tilstrækkeligt grundlag for førtidspension
- I 15 sager var der ikke tilstrækkeligt grundlag for pension
- Oplysningerne i sagerne er ikke tilstrækkelige til at vurdere, om iværksatte arbejdsmarkedsrettede foranstaltninger har været hensigtsmæssige og effektive. Undersøgelse heraf forudsætter en målrettet undersøgelse herom med bistand fra kommunerne
- De diagnoser, kommunerne har indberettet, er i mange tilfælde ikke sammenfaldende med de diagnoser, som Ankestyrelsens lægekonsulenter har fundet grundlag for, men der er i det væsentlige tale om beslægtede diagnoser
- Kommunerne inddrager i nogle sager ikke den nødvendige ekspertise, dels til undersøgelse af ansøgeren og dels til vurdering af de lægelige undersøgelser
- I ingen af sagerne var det besluttet, at der skulle ske genoptagelse på et senere fastsat tidspunkt

Om de 15 sager, hvor Ankestyrelsen ikke er enig i tilkendelsen af pension:

- I 8 af de 15 sager, hvor Ankestyrelsen fandt, at der ikke var tilstrækkeligt grundlag for pension, har Ankestyrelsens lægekonsulenter vurderet, at der var dokumentation for psykiatrisk diagnose, men at der var mulighed for fortsat behandling eller manglede oplysninger for at vurdere muligheden for fortsat behandling
- I 7 af de 15 sager vurderede Ankestyrelsens lægekonsulenter, at der ikke var tilstrækkelig dokumentation for en psykiatrisk lidelse, og at muligheden for behandling derfor ikke kunne vurderes

I 5 af de 7 sager var der dog en vis dokumentation for psykiatrisk lidelse

I 2 sager var grundlaget for pension klart utilstrækkeligt

Ankestyrelsens anbefalinger til kommunerne

Ankestyrelsen anbefaler på grundlag af undersøgelsen, at kommunerne i højere grad har fokus på følgende:

Ved sagernes oplysning:

- At der foreligger fyldestgørende oplysninger om hele behandlingsforløbet, når sagerne drejer sig om psykisk syge
- At der indhentes nødvendige aktuelle psykiatriske oplysninger til belysning af diagnose og mulighed for fortsat behandling
- At det ikke nødvendigvis er tilstrækkelig dokumentation for aktuel tilstand, at der foreligger en statusattest, idet præmisserne for vurderingen også skal foreligge, så kommunen selvstændigt kan forholde sig til diagnose og behandlingsmulighed

Ved vurdering af sagerne:

- At der kan være mulighed for fortsat behandling, uanset at borgeren allerede har gennemgået et længerevarende behandlingsforløb, for eksempel set i lyset af ung alder
- At der tidligt i forløbet kan være behov for psykiatrisk ekspertise
- At der kan være behov for intensiv og langvarig behandling i særlige tilfælde, for eksempel kompliceret misbrug
- At kommunerne skal sørge for at inddrage den nødvendige lægelige ekspertise, dels til undersøgelse af ansøgeren og dels til vurdering af de lægelige undersøgelser

Ved indberetning af sagerne:

- At kommunerne skal være mere omhyggelige med at indberette oplysningerne om korrekt diagnose og diagnosenummer til Ankestyrelsens statistik

Praksisundersøgelse om hjælpemidler og forbrugsgoder

Fuldmægtig Jette Bjørner, Ankestyrelsen

Ankestyrelsen har gennemført en praksisundersøgelse om kommunernes praksis i sager om bevilling af hjælpemidler og forbrugsgoder efter servicelovens bestemmelser.

I undersøgelsen indgik 167 sager fra 17 kommuner.

Der kan efter bestemmelserne om hjælpemidler ydes hjælp til gangstativer, rollator, toiletforhøjer, særlige senge, kørestole mv. Hjælpen gives til anskaffelse af det bedst egnede og billigste hjælpemiddel. Hjælpen kan ydes som udlån, som kontantydelse eller som naturalhjælp.

Derudover kan der ydes hjælp til køb af forbrugsgoder, som omfatter produkter, som er fremstillet og forhandles bredt med henblik på sædvanligt og almindeligt forbrug. Det kan for eksempel være hvilestole, el-cykler, køkken- og husholdningsredskaber mv. Der kan dog ikke ydes hjælp til forbrugsgoder, der normalt indgår i sædvanligt indbo. Det kan være tv, almindelige senge, borde og stole, computere, mobiltelefoner og cykler mv.

Hvad viste praksisundersøgelsen

- Kommunerne har i 84 pct. af sagerne truffet afgørelser, der er i overensstemmelse med regler og praksis
- 11 pct. af sagerne manglede væsentlige eller afgørende oplysninger
- I 5 pct. var der truffet forkerte afgørelser

16 pct. af afgørelserne ville således blive ændret eller hjemvist, hvis det havde været en klagesag i Ankestyrelsen.

Sager om forbrugsgoder ville i højere grad blive ændret eller hjemvist end sager om hjælpemidler. 20 pct. af sagerne om forbrugsgoder ville blive ændret eller hjemvist. 8 pct. af sagerne manglede væsentlige eller afgørende oplysninger og 12 pct. af afgørelserne var forkerte.

14 pct. af sagerne om hjælpemidler ville blive ændret eller hjemvist, hvis Ankestyrelsen havde behandlet sagerne. Ankestyrelsen vurderede, at sagerne var for dårligt oplyst til, at der kunne træffes en afgørelse om bevilling af det ansøgte hjælpemiddel.

Resultatet afspejler, at reglerne om hjælp til køb af et forbrugsgode tilsyneladende er sværere at håndtere for kommunerne end reglerne om hjælpemidler. Det skyldes dels vanskeligheder i forbindelse med vurdering og fastsættelse af en eventuel egenbetaling og dels vurderingen af, om forbrugsgodet er en del af sædvanligt indbo. Lovgivningen er vanskelig at administrere i praksis på grund af samfundsudviklingen, hvor almindelige hjem er i besiddelse af flere og flere forbrugsgoder.

Ankestyrelsen fandt, at der især var uens praksis med hensyn til bevilling af blandt andet el-køretøjer og cykler.

Den overvejende del af sagerne om hjælpemidler drejede sig om bevilling af mindre hjælpemidler til ældre borgere.

Kommunerne har i en del sager bevilget hjælpemidler/forbrugsgoder uden det fremgår af sagen, at kommunen har vurderet borgerens funktionsevne, herunder taget stilling til om den nedsatte funktionsevne var varig og om hjælpemidlet/forbrugsgodet i væsentlig grad kunne lette den daglige tilværelse. Dette skyldes i en række tilfælde, at ansøgningen var en anmodning fra hjemmeplejen, en ergoterapeut eller fra en fysioterapeut, hvor ansøgningen alene indeholdt oplysning om borgerens alder, men ingen oplysninger om borgerens funktionsevne.

Der var ingen sager i undersøgelsen, hvor et hjælpemiddel/forbrugsgode var påkrævet for at borgeren kunne udøve et erhverv. Det kan muligvis skyldes, at en del af behovet blev dækket med den hjælp, der kan ydes efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Tilsyneladende er det ikke de erhvervsaktive, der har behov for hjælpemidler/forbrugsgoder efter bestemmelserne i serviceloven.

I mere end halvdelen af sagerne fremgik afgørelsen alene af kommunens journal, og i 14 pct. af sagerne fremgik det slet ikke eller kun i ringere grad efter hvilke lovbestemmelser, afgørelsen var truffet. Det ville således være vanskeligt for en ny sagsbehandler hurtigt at få et overblik over hvilke afgørelser, der har været truffet i sagen. En skriftlig afgørelse er samtidigt en retsgaranti for borgeren.

I 20 pct. af sagerne har borgeren kun i ringe grad eller slet ikke været inddraget i sin sag. I nogle af sagerne har borgeren været meget syg/døende, men ellers har vi ikke haft mulighed

for at undersøge, hvorfor borgeren ikke har været inddraget, da det ikke i alle sager er fremgået hvorfor. Det har ofte været hjemmehjælperen, der har ansøgt om hjælpen, og det må formodes at borgeren har været inddraget i ansøgningen, men vi har ikke kunnet se det ud fra sagens oplysninger. Kommunerne opfordres derfor til at sikre, at borgeren inddrages i behandlingen af sagen. Der kunne derfor udarbejdes et skema til brug for behandlingen af ansøgningen, som nævnt nedenfor under anbefalinger.

Anbefalinger på baggrund af undersøgelsen

Kommunerne bør i højere grad sikre,

- at der i sagerne er den fornødne dokumentation for, at betingelserne for at yde hjælpen er opfyldt
- at kommunerne overvejer, om hjemmehjælpen kan bistå med tilvejebringelse af oplysninger til brug ved bevilling af mindre hjælpemidler for eksempel ved udfyldning af et skema
- at kommunerne er opmærksomme på, at det fremgår af sagen, at kommunen har vurderet borgerens funktionsevne, herunder taget stilling til varigheds- og væsentlighedskriteriet
- at kommunerne i højere grad er opmærksomme på, hvilke forbrugsgoder der indgår i sædvanligt indbo. Flere og flere forbrugsgoder vil efterhånden blive betragtet som sædvanligt indbo i takt med den almindelige samfundsudvikling
- at kommunerne er opmærksomme på, at også afgørelser om bevilling af hjælpemidler og forbrugsgoder bør gives skriftligt med tydelig lovhjemmel med angivelse af paragraf, stykke og nummer
- at kommunerne er opmærksomme på, om der er behov for støtte til hjælpemidler eller forbrugsgoder til erhvervsaktive borgere med nedsat funktionsevne

Praksisundersøgelse om praktisk, pædagogisk eller anden støtte i hjemmet

Fuldmægtig Annesofie Lykke Holbek, Statsforvaltningen Sjælland

Det Sociale Nævn i Statsforvaltningen Sjælland har gennemført en praksisundersøgelse af kommunale afgørelser vedrørende bevilling af praktisk, pædagogisk eller anden støtte i hjemmet efter servicelovens § 52, stk. 3, nr. 2.

Undersøgelsen omfatter 58 sager fra 6 kommuner, og nævnet har haft særlig fokus på kommunernes gennemførelse af en undersøgelse af barnets/den unges forhold, udarbejdelse af handleplaner samt indhentelse af samtykke fra forældremyndighedsindehaveren(e).

Hvad viste praksisundersøgelsen

Praksisundersøgelsen havde følgende hovedresultater:

- I 79 % af sagerne ville nævnet have hjemvist eller ændret kommunens afgørelse såfremt sagen var blevet påklaget til nævnet
- I 50 % af sagerne havde kommunen ikke gennemført en undersøgelse af barnets/den unges forhold forinden afgørelsen blev truffet
- I 71 % af sagerne havde kommunerne ikke udarbejdet en handleplan i sagen
- I 24 % af sagerne forelå ikke oplysninger om forældremyndighedsindehaver(e)
- I 74 % af sagerne forelå ikke oplysninger om, hvorvidt den oplyste forældremyndighedsindehaver havde meddelt samtykke til kommunens afgørelse
- I 3 % af sagerne havde kommunen truffet afgørelse om støtte i hjemmet selvom forældremyndighedsindehaveren ikke havde ønsket at samtykke hertil

Rigtighed og oplysningsgrundlag

Begrundelsen for, at nævnet ville have hjemvist eller ændret 79 % af sagerne såfremt disse havde været klagesager er overvejende, at disse sager ikke er tilstrækkeligt oplyste, og at de ikke overholder de særlige sagsbehandlingsregler om gennemførelse af en undersøgelse af barnets/den unges forhold, og udarbejdelse af en handleplan, jf. servicelovens § 50 og § 140.

Nævnets uenighed går således på væsentlige mangler i sagsbehandlingen og ikke på, at nævnet som sådan er uenig i selve behovet for den bevilgede foranstaltning.

§ 50-undersøgelser og handleplaner

Med anbringelsesreformens ikrafttræden den 1. januar 2006 blev kravet om gennemførelse af en undersøgelse af barnets/den unges forhold og udarbejdelse af en handleplan gjort obligatorisk ved alle typer af foranstaltninger efter servicelovens § 52, stk. 3.

Undersøgelsen viser, at disse krav ikke er slået igennem på det kommunale sagsbehandlerniveau når foranstaltningstypen vedrører bevilling af praktisk og/eller pædagogisk støtte i hjemmet.

I 29 af de 58 undersøgte sager havde kommunen således ikke gennemført en undersøgelse af barnets/den unges forhold forinden afgørelsen om praktisk/pædagogisk støtte i hjemmet.

I de 29 sager hvor kommunen havde gennemført en undersøgelse af barnets/den unges forhold forinden afgørelsen, var der i flere tilfælde sket en utilstrækkelig belysning af ét eller flere af de elementer som er nævnt i § 50, særligt for så vidt angår familieforhold, fritidsforhold og venskaber.

I 54 af sagerne havde kommunen enten ikke udarbejdet en handleplan, eller den foreliggende handleplan opfyldte ikke i tilstrækkelig grad kravet om en præcis og detaljeret angivelse af mål, delmål og tidshorisont.

Samtykke fra forældremyndighedsindehaveren(e)

Undersøgelsen viste desuden, at kommunerne i vidt omfang undlader at indhente oplysninger om, hvem der er forældremyndighedsindehaver(e) til barnet/den unge, ligesom kommunerne forsømmer at indhente et samtykke fra forældremyndighedsindehaveren(e) til den afgørelse som træffes.

I 14 af de 58 undersøgte sager havde kommunen ikke indhentet oplysninger om barnets/den unges forældremyndighedsindehaver(e), og i 43 af sagerne fremgik ikke oplysninger om, hvorvidt forældremyndighedsindehaveren(e) havde givet samtykke til kommunens afgørelse.

Anbefalinger

På baggrund af undersøgelsen er nævnet blandt andet fremkommet med følgende overordnede anbefalinger til kommunerne:

- At kommunernes sagsbehandlere gennemgår et kursus i gældende regler, herunder betydningen af, at særlige sagsbehandlingsregler overholdes, da disse skal sikre borgerens retsgaranti og medindflydelse
- At kommunerne udarbejder relevante standardskemaer til brug for behandlingen af disse sager for dermed at sikre, at relevante forhold rutinemæssigt belyses
- At kommunerne udfærdiger tjeklister til sikring af, at alle sagsbehandlingsskridt (undersøgelse, samtykke, handleplan m.v.) er overholdt

Opfølgning på praksisundersøgelsen

Nævnet har på baggrund af undersøgelsen udfærdiget en rapport som er sendt til kommunalbestyrelserne i de 6 involverede kommuner. Nævnet har i denne forbindelse anmodet om at modtage en tilbagemelding om de bemærkninger som rapporten eventuelt måtte have givet anledning til, da den blev behandlet på et møde i kommunalbestyrelsen.

Rapporten er desuden sendt til samtlige socialchefer i regionens kommuner med anmodning om, at den fordeles til relevante medarbejdere, og der vil i forbindelse med rapportens offentliggørelse blive afholdt et dialogmøde med regionens kommuner i december 2007.

Endelig vil rapporten blive gjort tilgængelig på statsforvaltningens hjemmeside sjaelland@statsforvaltning.dk.

Praksisundersøgelse om revalidering

Fuldmægtig Erik Schmidt og fuldmægtig Lise Lotte Helbing, Statsforvaltningen Syddanmark.

Beskæftigelsesankenævnet i Syddanmark har i 2007 gennemført en praksisundersøgelse på revalideringsområdet.

7 kommuner i regionen indsendte i alt 87 sager til vurdering.

Formålet med undersøgelsen

Formålet med undersøgelsen var at afdække, hvorvidt kommunerne bevilger revalidering på et tilstrækkeligt grundlag, og om der ville være andre muligheder end revalidering. Endvidere ønskede vi at belyse, om den lagte erhvervsplan var realistisk.

Resultatet af undersøgelsen

- Cirka 2/3 af bevillingerne var ikke i overensstemmelse med regler og praksis på området
- Hyppigste årsag til, at vi var uenige, var, at der var ydet hjælp i for lang en periode
- Cirka 1/3 af sagerne var ikke tilstrækkelig oplyst
- I mere end 1/4 af uenighedssagerne var der ikke grundlag for bevilling af revalidering
- I nogle sager var jobplanen ikke realistisk i forhold til personens helbredsmæssige eller sociale forudsætninger

Anbefalinger på baggrund af den materielle vurdering

- At kommunerne ikke ukritisk lægger personens klager til grund for vurderingen, men sikrer, at der foreligger objektive lægelige undersøgelser, der kan underbygge, at der er tale om helbredsmæssige begrænsninger af arbejdsevnen, og at mulighederne for behandling er udtømte
- At kommunerne sikrer, at revalidering udelukkende iværksættes, hvis erhvervsrettede aktiviteter efter aktivloven, beskæftigelsesindsatsloven eller anden lovgivning ikke er tilstrækkelige til, at pågældende kan klare sig selv
- At kommunerne sikrer, at en aktuel hindring for tilbagevenden til arbejdsmarkedet ikke er af forbigående karakter
- At kommunerne ved udfærdigelse af jobplanen ikke udelukkende lægger vægt på borgerens

motivation for at følge en bestemt uddannelse, men i hver enkelt sag overvejer, om der er kortere alternativer

- At kommunerne sikrer, at der ikke bevilges revalidering med revalideringsydelse, før der er grundlag for at fastlægge en jobplan med et konkret beskæftigelsesmål
- At kommunerne er opmærksomme på, at revalidering på revalideringsydelse forudsætter, at jobplanen sigter mod fremtidig beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked

Anbefalinger på baggrund af den formelle vurdering

- At kommunerne sikrer løbende opdatering af ressourceprofil med indarbejdelse af resultat af arbejdsprøvninger, lægelige oplysninger m.v. samt opdatering af den samlede konklusion
- At kommunerne sikrer, at arbejdsevnetoden anvendes i forbindelse med en ny foranstaltning (ændring/ forlængelse) under en verserende revalideringssag
- At kommunerne sikrer, at der i forbindelse med den samlede vurdering af personens arbejdsevne angives, hvilke jobfunktioner, som personen findes at kunne klare
- At kommunerne sikrer, at der udarbejdes jobplan, når det erhvervmæssige sigte er afklaret
- At kommunerne sikrer, at jobplanen beskriver personens beskæftigelsesmål, herunder en beskrivelse af personens muligheder for optagelse på en uddannelse
- At kommunen sikrer, at der ved tilbud om virksomhedspraktik angives, hvordan virksomheden indgår i forløbet, og hvordan kommunen bistår virksomheden
- At kommunerne er opmærksomme på, at det af sagen fremgår, at tilbuddets tilpasning til arbejdsmarkedets behov er indgået i kommunernes vurdering
- At det af afgørelsen fremgår med hvilken hjemmel, afgørelsen er truffet i relation til dels bevillingen af revalidering dels ydelse under revalideringen
- At kommunerne, hvis der anvendes standarddokumenter, er opmærksomme på at foretage en individuel tilpasning i den enkelte sag

Dialog med de undersøgte kommuner

Praksisundersøgelsen er drøftet på møder med repræsentanter fra de undersøgte kommuner.

Blandt andet blev det drøftet hvilke ydelser, der skal udbetales under afklaring, eksempelvis ved afklaring af en borger i relation til fleksjob, idet der under afklaring ikke kan udbetales revalideringsydelse.

Længden af den lagte erhvervsplan blev ligeledes drøftet.

Kommunerne gav udtryk for, at rapporten gav god vejledning i forhold til regler og praksis.

